

tirret og mishandlet længe nok af de nazistiske Undertrykkere. Forgæves har det ventet Hjælp og Understøttelse til Forsvar af dets Rettigheder fra Regeringen og fra den Rigsdag, der lod sig vælge som Demokratiets og Danmarks Forsvarer. Men Folket blev svigtet. Det har nu rottet sig sammen til Handling. Overalt vil det fremtidig besvare Overgreb med Modangreb indtil Tyskerne er fordrevet fra Landet. Det kræver Respekt for sig selv og sine Rettigheder. Det kræver bedre Levevilkaar, ordentlige Luftbeskyttelsesforanstaltninger, Krigsrisikotillæg

paa udsatte Virksomheder, det kræver sig fritaget for enhver tysk Indblanding i sine Anliggender, saavel paa Arbejdspladsen som udenfor, og det kræver Gaderne rensset for Tyskerne og deres Medgangstere.

Vil Regering og Rigsdag handle i Folkets Interesse, maa de understøtte disse Krav og drage Omsorg for, at de snarest bliver opfyldt. Men uanset hvad Regering og Rigsdag vil eller ikke vil, saa gaar Kampen mod Tyskerne videre, ubønhørlig og uforsonlig til den Dag, den sidste Nazist er fordrevet fra vort Land!

Esbjerg og Odense har vist Vejen!

Ikke Underkastelse og Leflen for de tyske Bestier, men bevidst og kraftig Optræden sikrer Folket taalelige Forhold.

Fra hele Landet meldes om Aktioner, Demonstrationer og Strejker mod Tyskerne og deres Straffeforanstaltninger. Saa kraftig og omfattende har Modstanden været, at Tyskerne paa sine Steder har fundet det nødvendigt at give efter. Odense og Esbjerg har i de sidste Uger leveret straalende Eksempler paa, at Modstandens og Kampens Vej er farbar, og at det er ad denne Vej, det danske Folk skal naa frem til Friheden og Selvstændigheden.

Odense.

I Løbet af 14 Dage har Tyskerne hentet sig to alvorlige Nederlag i Odense. I Juli Maaned blev der uden ydre Foranledning posteret tysk Militær paa Odense Staalskibsværft. Da Vagterne efterhaanden gik og blandede sig i Riggernes Arbejde, erklærede Arbejderne, at det kunde være nok, og nedlagde Arbejdet med Krav om Tyskernes Fjernelse. I Løbet af faa Timer maatte Tyskerne bøje af og trække Soldaterne tilbage. Den 28. Juli blev der paa Værftet forøvet Sabotage mod en Mineudlægger, som var klar til Aflevering næste Dag. Straks ved Arbejdstidens Begyndelse næste Morgen var der paany tyske Tropper paa Værftet, hvorfor Arbejderne, belært af tidligere Erfaring, nægtede at gaa i Arbejde. I de følgende Dage etablerede de »Siddestrejke«, men Tirsdag den 3. August blev de nægtet Adgang til Værftet. Harmen over Tyskernes Optræden var stor i Odense, og Meddelelsen om Udelukkelsen fik Bægeret til at flyde over. Paa de store Virksomheder nedlagde samtlige Arbejdere — ca. 3500 Mand — Arbejdet og gav dermed Kravet: *Tyskerne væk fra Værftet!* forøget Vægt. To Dages Storstrejke var tilstrækkelig. Tyskerne trak deres Tropper tilbage. Arbejderne havde sejret.

Men der faldt ikke Ro over Byen. Søndag den 15. August var der Tumulter med de tyske Soldater paa Odenses Gader. Publikum blev

sendt hjem fra Biograferne Kl. 22, da Gaderne skulde ryddes af Politiet Kl. 22,30.

Mandag Aften var der paany Demonstrationer og Sammenstød. Tirsdag Aften udsendte Politiet Proklamation om, at Folk skulde blive hjemme om Aftenen, og Biograferne aflyste Forestillingerne. Odense Borgerne mødte dog blot endnu mere talstærkt op. Det samme gjorde Tyskerne. Fredelige Borgere blev revet af Cyklerne og gennembanket. Mange anholdtes af Tyskerne og førtes til Politistationen eller Kasernen. Politiet rørte ikke de aggressive Tyskere, men kun Danskerne. Feltgendarmen patruljerede Gaderne med Karabiner.

Onsdag Morgen og i Løbet af Onsdag Formiddag gik alle Arbejdere i Strejke paa Kravet om, at *Tyskerne skulde forbydes Adgang til Gaden efter Kl. 19.* Efter Møde i Handelsstandsforeningen lukkede alle Forretninger Kl. 12. Ogsaa Postvæsenet og Statsbanernes Ekstraarbejdere nedlagde Arbejdet. Demonstranter i Tusindvis var paa Gaden. Alle Forretninger, der er kendt for at handle med Værnemagten, blev molesteret paa det grundigste. Ikke alene Butiksruder, men Inventar og Lager blev ødelagt. Tyskerne kørte rundt i Gaderne paa Lastvogne med Karabiner og Maskingeværer og aabnede ved flere Lejligheder Ild, hvorved adskillige blev saaret. Alene Tirsdag Aften blev 14 indlagt paa Byens Sygehuse med Bajonetstik. De Tøse, som har gaaet med Tyskerne, blev opsøgt paa deres Bopæl og slæbt ned paa Gaden, hvor Haaret blev klippet af dem. Mange blev klædt nøgne og jaget gennem Gaderne, mens deres Bohave, Tøj, og alt i deres Lejlighed styrtedes gennem Vinduet ned paa Gaden. Kl. 15,30 meddelte Politiet gennem Højttalervogne, at alle skulde begive sig hjem. Men ingen fulgte Opfordringen. Endnu Torsdag og Fredag fortsatte den totale Generalstrejke, mens Politiforstærkninger fra snart sagt alle Egne af Landet dirigeredes til Byen. Fredag Aften ud-

sendtes gennem Pressens Radioavis en Meddelelse fra Arbejdernes Fællesorganisation om, at »den af Politiet forordnede Indskrænkning af Færdslen« var ophævet Lørdag Morgen, hvorfor Arbejdet kunde genoptages. Endnu Lørdag, da disse Linjer skrives, fortsætter Strejken dog, idet Arbejderne forlanger Kravet om Tyskernes Fjernelse fra Gaden opfyldt, før de gaar i Arbejde.

Esbjerg.

Umiddelbart før den sidste Storstrejke i Odense havde Esbjergs Arbejdere og Borgere ved deres Strejke den 10. og 11. August vist Vejen. Aarsagen var ogsaa her Tyskernes frække og provokatoriske Optræden, og da de troede at kunne kujonere Esbjergs Befolkning gennem Undtagelsestilstand, svejsedes Borgerne sammen til en Enhed og lagde Byen fuldkommen stille. Alt Arbejde i Esbjerg og ved de tyske Befæstningsværker hvilede. Butikerne meddelte ved Skilt i Vinduet: Lukket indtil videre. Hele Postvæsenets Personale, Statsbanernes Ekstrafolk, Remisearbejdere og Stationsarbejdere deltog i Strejken. Kun Sygehuse, Gas-, Vand- og Elektricitetsværker samt Banernes kørende Personale var undtaget. Dette var altsaa mere end en Generalstrejke i almindelig Forstand. *Det var en Folkestrejke!*

Forhistorien til Aktionen er Branden paa Fiskekasselagret. Under Slukningsarbejdet forulempede de tyske Soldater Fiskerne. Da Fiskerne slog igen, greb Tyskerne — i Stedet for at tugte Udskuddet i deres egne Rækker — til at straffe hele Esbjergs Befolkning ved at dekretere Undtagelsestilstand fra den 7. August. Esbjergs Befolkning gav Pokker i Udgangsforbudet, hvorfor Tyskerne skærpede dette. Heller ikke det hjalp. Efter Kl. 21 og langt ud paa Natten demonstrerede store Menneskemasser paa Gaderne under Afsyngelse af »Der er et yndigt Land«, »Internationale«, »Tipperary« og andre Sange, og det kom til Sammenstød med tyske Soldater.

Arbejderne var imidlertid klar over, at der

maatte mere end Demonstrationer og Sange til. Aktionen maatte udvides med Strejke. Den tog sin Begyndelse hos Smedene Mandag den 9. August, og Dagen efter havde den bredt sig til hele Byen.

Paa en Række Strejke møder med mange Tusind Deltagere forsøgte Politimesteren at overtale de strejkende til at gaa i Arbejde, idet Tyskerne da vilde afgive Løfte om at ophæve Undtagelsestilstanden i Løbet af nogle Dage. Desuden vilde det blive de tyske Soldater forbudt at færdes paa Gaderne om Aftenen. Tilbudet blev afvist. Kravet var: Først Ophævelse af Undtagelsestilstanden og derefter Genoptagelse af Arbejdet.

Efter denne haandfaste Afvisning fulgte Forhandlinger mellem Borgmesteren, Kjærbøl, Regeringen og v. Hanneken, hvorpaa Tyskerne bøjede sig og gav bindende Tilsagn om øjeblikkelig Ophævelse af Undtagelsestilstanden. Først da begyndte Byens normale Liv igen, idet de Strejkende dog først havde understreget, at Repræsalier af hvilken som helst Art ikke vilde blive taalt. Esbjerg havde besejret Tyskerne. Nazibøllerne holdes borte fra Gaderne om Aftenen. Sejren var fuldstændig.

Esbjerg og Odense har vist Vejen. Ikke Underkastelse og Leflen for de tyske Bestier, men bevidst og kraftig Optræden sikrer Folket taalelige Forhold.

Det var Folket selv — tirret og forulempet af de tyske Voldsmænd — der med Arbejderne i Spidsen tog Sagen i sin Haand.

Det var Folkets enige, faste Front, der skaffede Respekt for de elementære danske Rettigheder.

Det var Folkets Ro, Besindighed og Sammenhold, som bragte Sejren.

Overalt, hvor Tyskerne iværksætter Provokationer og Terror, maa Folket samles til Handling.

Kræv Nazisoldaterne afvæbnet og fjernet fra Gaderne om Aftenen!

Mød Undtagelsestilstand og Overgreb med hele Folkets Modstand!

ØSTFRONTENS BETYDNING

Den Røde Hær fortsætter sin Sommeroffensiv med uformindsket Styrke. Tyskerne er drevet ud af de stærkt befæstede og sejt forsvarede Byer Orel og Bjelgorod, mens Briansk og Khar'kof staar for Fald. Hermed er den tyske Legende om, at den Røde Hær ikke kan kæmpe om Sommeren, bragt ud af Verden. Den Røde Hær har vist, at den kan kæmpe baade Vinter og Sommer, og at dens Ledelse og Materiel er Tyskerne langt overlegen.

Tilbagetoget paa Østfronten er en Katastrofe

for Hitler-Tyskerne. Det forøger ikke alene de indenrigske Vanskeligheder, men har ogsaa rejst udenrigske Kræfter imod dem.

En af de første Virkninger var Mussolinis Fald. Derefter begyndte Ungarn, Rumænien og Bulgarien at overveje en Nyorientering af deres Politik. Ungarn har endog bedt tyrkiske Mellemmand være sig behjælpelig med at faa Fred og erklæret sig villig til at afstaa de Landomraader, det har røvet fra Jugoslavien. Finland tæller ogsaa paa Knapperne. Tanner og hans